

രക്തപുഷ്പങ്ങൾ/വാഴക്കുല

Exported from Wikisource on 2021, സെപ്റ്റംബർ 18

രക്തപുഷ്പങ്ങൾ (കവിതാസമാഹാരം)

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

വാഴക്കുല

ഈ കൃതിയുടെ
ഒരു പിഡിഎഫ്
പതിപ്പ് ലഭ്യമാണ്
(കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ)

മലയപ്പുലയനാ മാടത്തിൻമുറ്റത്തു
മഴ വന്ന നാളൊരു വാഴ നട്ടു.
മനതാരിലാശകൾപോലതിലോരോരോ
മരതകക്കുമ്പു പൊടിച്ചുവന്നു.
അരുമക്കിടാങ്ങളിലൊന്നായതിനേയും -
മഴകിപ്പുലക്കളളിയോമനിച്ചു.

മഴയെല്പാം പോയപ്പോൾ, മാനം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ
മലയന്റെ മാടത്തു പാട്ടു പാടി.
മരമെല്പാം പൂത്തപ്പോൾകുളിർക്കാറ്റു വന്നപ്പോൾ
മലയന്റെ മാടവും പൂക്കൾ ചൂടി.
വയലിലു വിരിപ്പു വിതയ്ക്കേണ്ടകാലമായ്
വളരെപ്പണിപ്പാടു വന്നുകൂടി.
ഉഴുകുവാൻരാവിലെ പോകും മലയനു -
മഴകിയും --- പോരുമ്പോളന്തിയാവും.
ചെറുവാഴത്തയ്യിനു വെള്ളമൊഴിക്കുവാൻ
മറവി പറ്റാറില്പവർക്കു ചെറ്റും .
അനുദിനമങ്ങനെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയാ -

ലതു വേഗവേഗം വളർന്നുവന്നു ;
അജപാലബാലനിൽ ഗ്‌രാമീണബാലത -
ന്നനുരാഗകന്ദളമെന്നപോലെ !

പകലൊക്കെപ്പെതങ്ങളാ വാഴത്തൈത്തണല് -
പ്പരവതാനിക്കുമേല് ചെന്നിരിക്കും .
പൊരിയും വയറുമായുച്ചക്കൊടുംവെയില്
ചൊരിയുമ്പൊഴുതപ്പുലക്കിടാങ്ങളു,
അവിടെയിരുന്നു കളിപ്പതു കാണുകിലേ -
തലിയാത്ത ഹൃത്തുമലിഞ്ഞുപോകും !
കരയും, ചിരിക്കും, മിടക്കിത്തമ്മിലാ -
'ക്കരുമാടിക്കുട്ടന്മാർ' മല്പടിക്കും!
അതുകാണുകൊപ്പൊരിവെയലിന്
ഹൃദയത്തിലിടുകൂടിയു -
മലിവിന്റെ നനവാരു നിഴല് വിരിക്കും !

അവശമാരാർത്തന്മാർ ആലംബഹീനന്മാ-
രവരുടെ സങ്കടമാരറിയാന്?
അവർദ്ധനഗന്മാ, രാതാപമഗന്മാ -
രവരുടെ പട്ടിണിയെന്നു തീരാന്?
അവരാർദ്ദചിത്തന്മാ, രപഹാസപാത്ര്ക്ക -
ളവരുടെ ദുരിതങ്ങളെങ്ങൊടുങ്ങാന്?
ഇടതിങ്ങിനിറയുന്നു നിയമങ്ങളു, നീതിക -
ളിടമിലവർക്കൊന്നു കാലുകുത്താന്!
ഇടുന്ന കഴല് വയ്പോടുഴിക്കുതിക്കയാ -
ണിടയില് ലോകത്തിന്നവരെ നോക്കാന് .
ഉമിനീരിറക്കാതപ്പാവങ്ങളു ചാവുമ്പോ -
ളുദകക്രിയപോലും ചെയ്തിടേണ്ട.
മദമത്തവിത്തപ്തതാപമേ, നീ നിന്റെ

മദിരോത്സവങ്ങളിൽ പങ്കു കൊള്ളൂ !

പറയുന്നു മാതേവൻ : ---- " ഈ ഞാലിപ്പൂവന്റെ പഴമെന്തെ സാദൊള്ളതായിരിക്കും !"

പരിചോ,ടനുജന്റെ വാക്കിൽ ചിരി വന്നു പരിഹാസഭാവത്താൽ തേവനോതി :

" കൊല വരാരായി, ല്ലതിനു മുമ്പേ തന്നെ കൊതിയന്റെ നാക്കത്തു വെള്ളം വന്നു !"

പരിഭവിച്ചിടുന്നു നീലി : " അന്നച്ചന - തരി വാങ്ങാൻ വല്ല്പോർക്കും വെട്ടി വിടും ."

" കരിനാക്കുകൊണ്ടൊന്നും പറയാതെടി മുശേട്ടേ !" കരുവള്ളൊന്ന് കോപിച്ചൊരാജ്ഞ നല്കി !

അതുകേട്ടെഴുന്നേറ്റു ദൂരത്തു മാറിനി - നവനെയവളൊന്നു ശുണ്ണി കൂട്ടി :

" പഴമായാ നിങ്ങളെക്കാണാണ്ടെ സൂതർത്തി പ്പകുതീം ഞാനൊറ്റയ്ക്കു കട്ടുതിന്നും !"

" അതുകാണാമുവ്വെടി ചുരപ്പഴാ നെന - ക്കതിമോഹമേറെക്കടന്നുപോയി !

ദൂരമുത്ത മറുതേ, നിന്ന് തൊടയിലെത്തൊലിയന്നീ - ക്കരിവള്ളൊന്നുരിയണോരുരിയല് കണ്ടോ !..."

ഇതുവിധം നിത്യമാ വാഴച്ചുവട്ടില - കൊതിയസമാജം നടന്നു വന്നു .

കഴിവതും വേഗം കുലയ്ക്കണമെന്നുള്ളില് - കരുതിയിരിക്കുമാ വാഴ പോലും !

അവരുടെയാഗ്ദഹമത്ര്യാക്കഗാധവു മനുകമ്പനീയവുമായിരുന്നു!

ഒരു ദിനം വാഴ കുലച്ചതു കാരണം

തിരുവോണം വന്നു പുലക്കുടിലിൽ
കലഹിക്കാൻ പോയില്ല പിന്നീടൊരിക്കലും
കരുവളോളാൻ നീലിയോടെത്തുകൊണ്ടോ !
അവളൊരു കള്ളിയാണാരുമറിഞ്ഞിടാ -
തറിയാമവള്ക്കെന്നും കട്ടുതിന്നാൻ .
അതുകൊണ്ടവളോടു സേവ കുടീടുകി -
ലവനു, മതിലൊരു പക്കു കിട്ടും.
കരുവളോളാൻ നീലി തൻ പ്പരാണനായ്, മാതേവൻ
കഴിവതും കേളനെ പ്പരീതനാക്കി .
നിഴൽ നീങ്ങി നിമിഷത്തിൽ നിറനിലാവോലുന്ന
നിലയല്പോ നിർമ്മലബാല്യകാലം !

അരുമക്കിടാങ്ങള് തന്നാനന്ദം കാണുകയാ -
ലഴകിക്കു ചിത്തം നിറഞ്ഞുപോയി .
കുല മുത്തു വെട്ടിപ്പഴുപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ
മലയനുമുള്ളിൽ തീടുകുമായി .
അവരോമല്പ്പെതങ്ങള്ക്കങ്ങനെയെങ്കിലു -
മവനൊരു സമ്മാനമേകാമല്ലോ .
അരുതവനെല്പുനൂറുങ്ങി യത്തിങ്കിലു -
മരവയർക്കഞ്ഞിയവർക്കു നല്കാൻ .
ഉടയോന്റെ മേടയിലുണ്ണികള് പഞ്ചാര-
ച്ചുടുപാലടയുണ്ടുറങ്ങീടുമ്പോള്,
അവനുടെ കണ്മണിക്കുഞ്ഞുങ്ങള് പട്ടിണി -
യ്ക്കലയണമുച്ചക്കൊടുംവെയിലില്!
അവരുടെ തൊണ്ട നനയ്ക്കുവാനുള്ളതെ-
ന്തയലത്തെ മേട്ടിലെത്തോട്ടുവെള്ളം !

കനിവറ്റ ലോകമേ, നീ നിന്റെ ഭാവനാ -
കനകവിമാനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കൂ .

മുഴുമതി പെയ്തുമ്പ്പുനിലാവേറ്റുകൊ -
ണ്ടഴകിനെത്തേടിയലഞ്ഞുകൊള്ളൂ .
പ്രണത്തില് കല്പകത്തോപ്പിലെ, പച്ചില -
ത്തണലിലിരുന്നു കിനാവു കാണൂ .
ഇടനെഞ്ഞു പൊട്ടി, യിപ്പാവങ്ങളിങ്ങനെ -
യിവിടെക്കിടന്നു തുലഞ്ഞിടട്ടേ .
അവർതൻ തലയോടുകള്കൊണ്ടു വിത്തേശ്വര -
രമന കെട്ടിപ്പടുത്തിടട്ടേ .
അവരുടെ ഹൃദയമുറ്റിക്കുടിച്ചവ -
രവകാശഗർവ്വം നടിച്ചിടട്ടേ .
ഇവയൊന്നും നോക്കേണ്ട, കാണേണ്ട, നീ നിന്റെ
പവിഴപ്പൂക്കാവിലലഞ്ഞുകൊള്ളൂ !

മലയനാ വാഴയെ സ്വർശിച്ച മാതൃയില്
മനതാരില് നിന്നൊരിടിമുഴങ്ങി.
അതിനുടെ മാറ്റൊലി ചക്രവാളം തകർ -
ത്തലരുന്ന മട്ടിലവനു തോന്നി .
പകലിന്റെ കുടല് മാലച്ചുടുചോരഞ്ഞളി കുടി -
ചകലത്തിലമരുന്നിതന്തിമാർക്കന് !
ഒരു മരപ്പാവ പോല് നിലകൊള്ളും മലയനി -
ല്പൊരു തുള്ളി രക്തമക്കവിലിങ്ങും !
അനുമാതൃം പൊള്ളുകയാണവനാത്മാവാ -
രസഹനീയാതപജ്ജ്വാലമൂലം !
അമിതസന്തുഷ്ടിയാല് തുള്ളിക്കളിക്കയാ -
ണരുമക്കിടാങ്ങളു തന് ചുറ്റുമായി ;
ഇലപോയി, തൊലിപോയി, മുരടിച്ചോരിലവിനെ -
വലയം ചെയ്തുലയുന്ന ലതകള് പോലെ .

അവരുടെ മിന്നിവിടർന്നൊരുരക്കണ്ണുക -

ഓരുതവനങ്ങനെ നോക്കിനില്ക്കാന്.
അവരുടെ കൈകൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിക്കല് ക -
ണ്ടവനന്തരംഗം തകർന്ന് പോയി .
കുലവെട്ടാന് കത്തിയുയർത്തിയ കൈയുകള്
നിലവിട്ടു വാടിത്തളർന്നുപോയി .

കരുവൊളോളാന് നീലിക്കൊരുമ്മ കൊടുക്കുന്നു
കരളിൽ തുളുമ്പും കുതൂഹലത്താല് .
അവളറിയാതെ സിതാധരത്തില് നി -
ന്നവിടെങ്ങുമുതിരുന്നു മുല്ല്പപ്പുകള് .
മലയന്റെ കണ്ണില്നിന്നിറ്റിറ്റു വീഴുന്നു
ചില കണ്ണീർക്കണികകള് പൂഴിമണ്ണില്
അണുപോലും ചലനമറ്റമരുന്നിതവശരാ -
യരികത്തുമകലത്തും തരുന്നിരകള്!
സരസമായ് മാതേവന് കേളന്റെ തോളത്തു
വിരല് തട്ടിത്താളം പിടിച്ചു നില്പൂ .
അണിയിട്ടിട്ടനുമാനുമാത്മം വികസിക്കും കിരണങ്ങ -
ളണിയുന്നു കേളന്റെ കടമിഴികള്!

ഇരുൾ വന്നു മുടുന്നു മലയന്റെ കൺമുമ്പി, -
ലിടുന്നു കാലുകളെന്തു ചെയ്തും ?
കുതിരുന്നു മുന്നിലത്തിമിരവും കുരുതിയില്
ചതിവീശും വിഷവായു തിരയടിപ്പൂ !
അഴകി, യാ മാടത്തി, ലേങ്ങലടിച്ചടി -
ച്ചഴലുകയാ,ണിതിനെന്തു ബന്ധം ?...

കുലവെട്ടി ---- മോഹിച്ചു, മോഹിച്ചു, ലാളിച്ച
കുതുകത്തിന് പച്ചക്കുഴുത്തു വെട്ടി ! ---
കുല വെട്ടി -- ശൈശവോല്പാസകപോതത്തിൻ

കുളിരൊളിപ്പുവല്ക്കഴുത്തു വെട്ടി ! ----

തെരുതെരെക്കൈകൊട്ടിത്തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു
പരമസന്തുഷ്ടരായ്ക്കണ്മണികള്.

ഒരു വെറും പ്ലേതംകണക്കതാ മേല്ക്കുമേല്
മലയന്റെ വക്ത്രം വിളർത്തുപോയി !
കുല തോളിലേന്തി പ്ലേതിമയെപ്പോലവൻ
കുറെനേരമങ്ങനെ നിന്നുപോയി !

അഴിമതി, യക്രമ, മത്സ്യന്തരക്ഷമാ -
മപരാധം, നിശിതമാമശനിപാതം !
കളവെന്തെന്നറിയാത്ത പാവങ്ങള് പൈതങ്ങള്
കനിവറ്റ ലോകം , കപടലോകം !
നിസ്വാർത്ഥസേവനം, നിർദ്വയമർദ്ദനം
നിസ്സഹായത്വം, ഹാ, നിത്യദുഃഖം !
നിഹതാനിരാശാ തിമിരം ഭയങ്കരം !
നിരൂപാധികോഗ്ദനിനിയമഭാരം ! --
ഇതിനൊക്കെപ്ലേതികാരം ചെയ്യാതടങ്ങുമോ
പതിതരേ , നിങ്ങളുതന് പിന്മുറക്കാറ്?

കുല തോളിലേന്തി പ്ലേതിമ പോലങ്ങനെ
മലയനാ മുറ്റത്തു നിന്നുപോയി .
അരുതവനൊച്ച പൊങ്ങുന്നതില്പ, കരള്
തെരുതെരെപ്പേർത്തും തുടിപ്പു മേന്മേല്!
ഒരുവിധം ഗദ്ഗദം ഞെക്കിഞെരുകിയ
കുറെയക്ഷരങ്ങളുതെറിപ്പു കാറ്റില്:
" കരയാതെ മക്കളേ കല്പിച്ചു ... തമ്പിരാന് ...
ഒരുവാഴ വേറെ ... ഞാൻ കൊണ്ടുപോട്ടെ !"

മലയന് നടന്നു --- നടക്കുന്നു മാടത്തി -
ലലയും മുറയും നിലവിളിയും !
അവശമാ,രാർത്തമാരാലംബഹീനമാ -
രവരുടെ സങ്കടമാരറിയാന് ?
പണമുളളാർ നിർമ്മിച്ച നീതിക്കിതിലൊന്നും
പറയുവാനില്ലേ ? --- ഞാൻ പിന് വലിച്ചു !

19-09-1937

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Manojk
- Latha
- Thachan.makan
- Fuadaj
- JeemonJacob
- Manuspanicker

- Shijualex
- Jotterbot
- Akhilan
- Kjbinukj
- Abdallahtar
- Seahen
- JoKalliauer
- Perhelion

-
1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
 2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)